

Fredag den 5. juni 2015.

I en alder af 56 år skulle jeg til mit allerførste træf nogensinde.

Det var med sommerfugle i maven, at jeg kørte nordpå. Mange spørgsmål kørte igennem mit hovedet, da jeg nærmede pladsen. Hvor stiller jeg teltet op? Hvordan forholder jeg mig til tingene? Går jeg rundt og siger hej til alle eller venter jeg med det til senere? Der kunne jo godt være en del "uskrevne love".

Heldigvis havde jeg været på besøg i nogle timer til forårstræffet, så der var nogle enkelte, som jeg genkendte. Og de kom hen til mig og sagde hej. Og herfra gik snakken, bl.a. med vores belgiske venner. Jeg er jo selv fra Belgien, så det var hyggeligt.

Jeg fik sat mit telt op og hjalp en anden med sit. Er man selv aktiv, bliver man hurtigere en del af gruppen.

Det kan være svært at komme ind i en sammentømret gruppe, hvor medlemmerne har kendt hinanden i flere år. Men jeg må sige, at jeg fra første minut har følt mig velkommen. På intet tidspunkt har jeg følt mig udenfor.

Om lørdagen, mens de fleste var ude på fællesturen, sad vi en 10-15 personer udenfor hytten og snakkede om alt muligt. Det var rigtig hyggeligt. Vi fik sågar lært vores svenske venner en dansk tradition som de ville tage med til Sverige. Nemlig det med at lave æresport ved kobber-, sølv- og guldbryllup.

Dem der stod for træffet, havde gjort et godt stykke arbejde. God mad, god hygge, godt vejr en del af tiden.

Under middagen lørdag aften fik vi nye medlemmer mulighed for at fortælle, hvem vi var - det var en god måde at opleve et fællesskab på - at vi "hørte til".

Så jeg glæder mig til efterårstræffet. Vi ses.

Fortsat god sommer og køр forsigtig.

Venlig hilsen

Kjell Vindevoghel

738-59